

ЯСЕН ВАСИЛЕВ

ОБСЕСИЯ

Част 0 от „Делюзии“

chitanka.info

След сватбата започнах да се чудя дали наистина съществувам. Започнах да се питам дали не съм просто отражение в прашно (празно) огледало.

Черни сенки, бледи отражения, маскирани лица ме преследват и ме наблюдават. Аз вървя след останалите следи от мен и търся себе си.

Заставам между две огледални стени и хиляди Аз се материализират — изскачат едно подир друго — безкрайни отражения, безброй двойници, които се взират в мен. Питам ги: Кой от вас съм Аз? Те бездушно мълчат.

Врата към миналото — отварям я и влизам — и се виждам — в черен костюм, строен, изправен, усмихнат — значи съм съществувал — ето, това съм Аз. Спомен. Мираж. Олтарът, свещеникът и тя — в бяло, леко наколвила глава към мен, леко и някак виновно свела пронизателен поглед.

Врата към бъдещето — отваря се и ме поема — и се виждам — в черен костюм, легнал, посинял, безжизнен — ето, това съм аз — когато вече няма да съществувам. Блян. Химера. Дупка в пръстта, свещеник и тя — в черно, с прибрана коса и вперила безчувствен поглед в мен.

Врати към реалността — влизам през всички едновременно, разливам се през тях в настоящето. Вгълбяване. И мислите изчезват, изригва светлина и ме обгръща в студени вълни — ето, това е реалността — където всичко съществува и все пак нищо не е. Спокойствие. Мир. Тишина. Светлина.

и изведнъж — МИСЪЛ! — и Тя, с вперени черни очи в мен — и аз, в предсмъртни мъки — и ето, вече знам... Проглеждане. Просветление. Прозрение.

И тази м и с ъ л се превръща в обсеция, и мислейки за нея, аз бавно предизвиквам случването ѝ.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.